

Stenuilen, wat zijn dat?

Trui

Op zoek naar voer voor de vogels in de tuin, kwam ik terecht op de site van de Vogel Bescherming Nederland. Interessante informatie gevonden o.a. over de mogelijkheid verschillende vogels te volgen tijdens de broedperiode. Uiteraard meteen even gekeken. Er waren pas drie nesten te zien, maar de anderen zouden snel volgen. Geweldig initiatief van de VB en het besluit om lid te worden was heel snel genomen.

Dagelijks ging ik even kijken hoe het in de nesten ging. De torenvalk en de steenuil waren meteen favoriet. De tijden dat ik keek werden al snel langer en langer. Al gauw stond de computer de hele dag aan en ik begon aardig wat zitvlees te ontwikkelen. Het duurde niet lang voor ik me aanmeldde om mee te praten. Eerst alleen bij de torenvalken, want ik was nog een leek op de computer met slechts één scherm open. Na een paar dagen ben ik helemaal overgestapt naar de steenuilen en binnen de kortste keren was ik "totally hooked". Het forum was leuk met allemaal mensen die het zelfde idee hadden: kijken hoe man en vrouw steenuil het broeden en voeden zouden volbrengen. Alles wat we zagen werd vermeld, zoals het aanbrengen van voer door man steenuil, terwijl vrouwlief op de eitjes zat. Dat bleek een zeer gevarieerd menu op te leveren, van meikever en rups tot kikker en muis en denee, dat komt straks.

Een "normaal" mens vraagt zich misschien af wat er nou zo leuk is aan het kijken naar een paar vogels. Een paar maanden geleden had ik waarschijnlijk gezegd: "Hebben die mensen niets anders te doen? Get a life!!". Maar ja, toen kende ik de steenuiltjes nog niet. Wist helemaal niets over ze te zeggen. Erger nog, ik kende

alleen uilen, geen onderverdeling. Nu is dat een tikkeltje anders.

Het is fascinerend om te zien hoe man steenuil steeds opnieuw met lekkere hapjes thuiskomt. Hoe mooi hij kan roepen als hij vrouwlief, die net even de deur uit is voor een sanitaire stop of een korte jacht, niet thuis treft. Hoe mooi is het, als vrouwtje aan het bedelsnurken slaat om maar weer eten aangebracht te krijgen.

Lang hoeft ze nooit te wachten, want man is altijd wel in de buurt. Prooien lijken voor het grijpen te liggen, want hij komt zelden met een lege snavel binnen.

Af en toe komt er ongewenst bezoek in de kast. Zoals bijvoorbeeld de kerkuil, een maatje groter dan onze steenuiltjes, maar hij wordt zonder pardon weg gestuurd! Hij heeft het echter nog een paar keer, zonder succes, geprobeerd.

Er kwam een kauwenpaartje kijken of de kast zou kunnen dienen als woning, maar de buurvrouw zat wel heel erg dichtbij. Bovendien zou het steenuilenechtpaar steeds dwars door de woonkamer moeten, want uiteraard geldt hier het recht van overpad! De kauwtjes besluiten de woning niet te nemen. En dan een koppeltje holenduiven, duidelijk op zoek naar een woning. Ze kwamen voor de tweede keer kijken. Het voorportaal wordt uitgebreid geïnspecteerd en lijkt mogelijkheden te bieden. De binnenkast wordt via de invliegopening bekeken. De woning is meteen een stuk minder aantrekkelijk, want vrouw steenuil zit daar op de vier gelegde eitjes. Ze reageert niet op de duiven en na enig overleg besluiten die dat de woning niet geschikt is. Ze vertrekken rustig. Een bezoekje van de gekraagde roodstaart liep iets minder gelukkig af. Hij was al een paar keer eerder op bezoek geweest en dat was steeds heel goed gegaan. Helaas, hij kwam één keer te vaak en kan het dus niet navertellen. Man steenuil dook bovenop hem en bracht hem triomfantelijk naar binnen. Er is nog dagenlang van hem gegeten. Kijkend naar de uiltjes vliegt de tijd voorbij. Het huishouden wordt danig verwaarloosd, maar dat moet dan maar even.....een paar maanden dus!!

Het is elke dag weer buitengewoon gezellig op het forum. Voor ik er erg in heb, ben ik opeens restauranteigenaar en verzorg de hapjes en drankjes tijdens de avondsessies. In eerste instantie samen met een andere forumbezoeker, Peter (hij is de eerste die er mee begon). De meest lekkere gerechten komen op tafel, zoals o.a. meikevercremesoep, uilenballetjes in satésaus, gefrituurde spinragjes gevuld met luizeneitjes en nog veel meer van die heerlijkheden.

En laat ik de drankjes niet vergeten! Van mussen-up en mierencola tot muggenpils en wespenwhiskey!! Vooral dat laatste is een zeer gewild drankje. Het bezorgt je een heftige, maar kort durende dronkenschap. Tijdens al die lekkere hapjes en drankjes wordt er serieus door geteld en vermeld wat er allemaal bij de uiltjes gebeurt.

Dan is het opeens 10 mei.

Ik zet mijn computer aan, wil me installeren voor een nieuwe uilendag en zie opeens dat er een eitje uit is! En ik heb het gemist!! Even na acht uur in de ochtend kwam het eerste ei uit en een uur later was het kuiken even te zien. Het uitkomen van het tweede ei heb ik wel gezien, d.w.z. ik zat op dat moment te kijken (uiteraard!). Het echte uitkomen gebeurde onder mama uil. Ik was zo blij toen ze eindelijk een keer opstond. Twee heel kleine, bewegende donsjes! Zò lief en zò grappig! En nu maar wachten op kuiken nummer 3. Er gebeurde die dag echter niets meer. Midden in de nacht, even voor twee uur, kwam het derde uilskuikentje en heel Nederland (op een enkele uitzondering na) lag te slapen. Maar dankzij de camera's, hebben we de filmpjes om alles toch te kunnen bekijken.

Nu breekt er een heel nieuwe fase aan. Mama uil verlaat de kast alleen nog maar voor een

sanitaire onderbreking. Papa uil moet nu regelmatig overwerken om aan de voedselbehoefte te voldoen. En dat maakt natuurlijk hongerig.....

Af en toe denkt hij gezellig met ma en de kleintjes te lunchen of dineren, maar dat wordt door haar niet altijd op prijs gesteld. Ze maakt hem duidelijk dat hij maar beter weer aan het werk kan gaan. Wanneer pa dat niet begrijpt, of niet wil begrijpen, jaagt ze hem letterlijk de kast uit. Verongelikt blijft hij dan bij de buitendeur zitten, terwijl ma hem nog even de boodschappen doorschreeuwt. Dit herhaalt zich een aantal keren, tot hij doorheeft dat het verstandiger is om buiten de deur te eten om de lieve vrede te bewaren. Hij blijft echter trouw prooi aanvliegen.

Als ma toevallig een keertje afwezig is, gaat hij, na enige aarzeling, zelf de kleintjes voeren. En dan zo snel mogelijk weer weg, want als ma ziet wat hij doet, dan zwaait er wat.

Op 15 mei worden de kuikens voor het eerst gewogen. Er verschijnt een grote mannenhand in de kast en mama uil wordt even weg gehaald. Dan wordt een handdoek in de vliegopening gedaan en een weegschaal neer gezet. Heel voorzichtig wordt een uiltje gepakt en gewogen. De weegschaal wordt met uiltje en

al uit de kast gehaald en even later wordt het uiltje terug geplaatst. Dit gebeuren wordt nog tweemaal herhaald. Dan wordt er wat rotzooi uit de kast verwijderd en het aantal muizen dat in de kast ligt geteld. Het zijn er 22!!!! Daarna wordt mama uil weer terug gezet en de handdoek verwijderd. Een beetje paniekerig rent ze van de ene hoek naar de andere en eindigt in de hoek waar de kleintjes liggen. Daar blijft ze een tijdje staan, maar dan gaat ze weer lekker op de kleintjes zitten en alles is "back to normal".

Het vierde eitje is nooit uitgekomen, maar drie kuikens is toch een heel mooi resultaat. Je ziet de kuikens gewoon groter worden. De voedselaanbreng van pa loopt als een trein. Doordat er zoveel muizen in de kast liggen, komen er veel vliegen en al snel is de madenfabriek geopend en in volle actie. Het personeel bestaat uit vliegen in alle soorten en maten. Er is echter een groot verloop onder het personeel. Wie zijn werk niet goed doet en loopt te luieren op de muur, loopt de kans te worden verorberd. Sommige vliegen praten stiekem over het oprichten van een vakbond! Die komt echter niet van de grond, want ma steenuil is zeer alert op raddraaiers! Ze plukt ze gewoon uit de fabriek of van de muur!! De madenfabriek draait op volle toeren en de aangeboden maden worden door de kleintjes met smaak gegeten. Op 18 mei wordt het 's avonds opeens spannend. Achter elkaar worden meikevers aangebracht en we krijgen nauwelijks tijd om bij te komen. Francis (nog zo'n geweldige forumfan) en ik zitten als een razende te noteren. De eerste meikeverrace is een feit. Na afloop zitten we met het zweet in de handen en de temperatuur lijkt met 10 graden gestegen! Maar het was zo ontzettend leuk!!! Ook de volgende avonden vonden meikeverraces plaats met als verrassing af en toe een rups of insect tussendoor.

De kuikens groeien gewoon door en beginnen heel voorzichtig zelf iets van de vloer te pikken. Ze plunderen langzamerhand de madenfabriek en beginnen zelfs van de diverse afdelingen van de fabriek te snoepen. Ook een extra beleggen kikkerbilletje verdwijnt in de hapgrage snaveltjes. Er komt weer ruimte in de kast. Dan ontdekken ze de automatiek, het gat waar al het voer door binnen wordt gebracht. Daar moet toch op de één of andere manier bij te komen zijn. Na dagen van kijken, fixeren en dansen met het bovenlijf, wordt de eerste poging ondernomen. Het lukt natuurlijk niet meteen, maar ze geven het niet op. Opeens krijgt er één houvast en steekt zijn koppetje door het gat. Het zogenaamde gathangen is begonnen. Om beurten proberen ze bij het gat te komen en soms zelfs met twee tegelijk, wat natuurlijk niet gaat! Het is wel heel grappig om het allemaal te zien.

Op 1 juni worden de uiltjes geringd. Ook worden ze weer gewogen en de vleugellengte wordt gemeten. Dit is een heel spannend gebeurtenis, want enkele van de forumleden zijn uitgenodigd daarbij aanwezig te zijn. 'S Middags om 2 uur is het zover. Het is zo druk op het forum dat er om "stilte" wordt gevraagd, omdat anders de berichten over het ringen niet goed of met vertraging doorkomen. Er wordt goed gehoor aan gegeven. Athene noctua, één

van de bij het ringen aanwezige forumleden, geeft alle gegevens door en ik mag namens het forum, vragen stellen. Dan komt Ronald (STONE) opeens met een verrassing: de uiltjes zullen een naam krijgen. Het eerste uiltje is geringd en dan zegt hij opeens: "Dit uiltje zal genoemd worden naar één van de forumleden, die zal nu wel heel verrast zijn, en dat isTrui."

Well that was "a bit of an understatement". Ik was meer dan verrast, ik was sprakeloos!!! Ik heb gelukkig de nodige vragen kunnen stellen, maar na afloop van het hele gebeuren, wist ik echt niet wat ik er over moest zeggen.

Het tweede uiltje kreeg de naam Labrys, naar een ander forumlid en het derde uiltje kreeg de naam Pien. Om goed onderscheid te kunnen maken, kreeg Truitje een ring om haar linkerpootje, Labrysje één om haar rechterpootje en Pientje kreeg geen ring. Daarna gaat het opeens hard. Het gathangen gaat over in voorportaal inspectie en daarbij het plunderen van de koelkast. Er wordt nog steeds vers voedsel ingevlogen, voornamelijk door mama uil. Papa uil wordt nog maar weinig waargenomen.

Regelmatig zitten ze nu in de deuropening, waar maar plaats is voor twee uiltjes naast elkaar. Maar er zijn drie uiltjes, dus wordt spontaan circus Athene opgericht. Hun speciale

attractie is de uilenpiramide! Af en toe wordt de omgekeerde piramide geprobeerd, maar met wat minder succes. Soms wordt geprobeerd het kerkuilengatgaashangen onder de knie te krijgen. Vooral Pientje wordt expert op dat gebied. Al snel heeft ze door dat ze daardoor op het dak van de kast kan komen en regelmatig is ze dan ook verdwenen. Voor de uiltjes is dat natuurlijk erg leuk allemaal, maar voor ons als uilenkijkers is het toch wat minder! Gelukkig worden de uiltjes op 14 juni nog één maal gewogen en Ronald zorgt dan meteen dat ze het dak niet meer op kunnen. Waarvoor alsnog onze dank.

Het is nu zo ongelooflijk spannend. Elke avond spelen er verschillende vragen: vliegt er vanavond één uit? En zo ja, wie van de drie? Of zijn ze de volgende dag nog alledrie aanwezig? Ze halen steeds vaker gevaarlijke capriolen uit op de uitvliegplank. Regelmatig schrikken we van enorm gefladder als mama uil ook op de plank verschijnt met een lekker insect of een overheerlijke rups. Ruimte voor vier is er eigenlijk niet, dus dat zijn angstige momenten. Op 17 juni wordt een virtueel wedkantoor geopend en de inzetten liegen er niet om! Wolluizenwijn uit eigen tuin, gefrituurde spinragjes en nog veel meer "prijzen" zijn te winnen!

Om 8 minuten over 10, zonder dat iemand het

echt gemerkt heeft, is Truitje opeens van de plank verdwenen. Is ze gevallen? Geduwd misschien door de andere twee? Of is ze geheel vrijwillig vertrokken? We zullen het nooit zeker weten.

De volgende dag is het buitengewoon slecht weer. Pientje en Labrysje zitten gezamenlijk in de kast als opeens een drijfnat uiltje verschijnt. Meteen beginnen de speculaties. Is het Truitje of is het mama uil? Het gedrag van het natte uiltje is zo anders dan we van mama gewend zijn, dat we er al gauw van overtuigd zijn dat het Truitje moet zijn. Nog twee keer die dag komt een uiltje langs en twee keer volgt dezelfde discussie: is het mama of is het Truitje? Het filmpje dat wordt geplaatst, maakt het niet echt duidelijk. Het blijft een geval van, wie het weet, mag het zeggen! Het is natuurlijk leuker om te denken dat het Truitje is geweest. 'S Avonds zitten we allemaal te wachten tot Labrysje of Pientje vertrekt. Het bevalt ze echter uitstekend thuis, helemaal als mama uil zelfs twee keer langs komt met een overheerlijke muis. Ze blijven nog een nachtje. De volgende dag zijn ze behoorlijk onrustig en iedereen is er van overtuigd: vanavond gaan ze de wijde wereld in! Het is ongelooflijk druk op het forum. Iedereen wil er getuige van zijn.

Om kwart over 10 zitten Pientje en Labrysje samengekneld in de deuropening. Labrysje gaat iets naar voren, spreidt haar vleugels en vliegt prachtig weg. Een fantastisch gezicht. Om 22.28 komt mama nog even een klein hapje brengen voor Pientje. Eén minuut later gaat ook zij er vandoor! We zijn allemaal onder de indruk van wat we zien! De uiltjes vlogen weg alsof ze nooit anders gedaan hadden. Zo ontzettend mooi om te zien. Hadden ze soms stiekem vliegles gehad? Of was het droogfladderen in de kast voldoende oefening geweest?

De dagen die volgen, weten Truitje, Pientje en Labrysje ons steeds te verrassen door regelmatig terug te keren naar de kast. Iets wat heel bijzonder is, heb ik begrepen.

Bijzonder of niet, wij vinden het geweldig om ze nog steeds te kunnen zien en van ze te mogen genieten. Het gebeurt nu geregeld dat mama uil langskomt met een rups of worm, maar de kinderen niet thuis treft. Verbaasd kijkt ze dan in binnen- en buitenkast, maar het is echt leeg thuis.

Het is over en uit!

Dag lieve uilenkindjes, ik hoop dat jullie een goed leven krijgen!

Bedankt lieve uilenpapa en mama, voor alle goede zorgen. Komen jullie volgend jaar terug?

Stenuilen? Wat zijn dat?

Stenuilen zijn ontzettend lieve, slimme, nieuwsgierige en mooie uiltjes, die voor altijd mijn hart hebben gestolen!!!!

Trui

Naschrift.

Het is nu 3 juli en nog steeds komen de uiltjes dagelijks in de kast. Ook worden ze nog gevoerd. Helaas kunnen wij er nu niets meer over zeggen. Het forum is op 29 juni gesloten. Maar op 28 juni 's avonds is er een spetterend forumafscheidsfeest geweest, waar Ronald bekend gemaakt heeft wie de meeste berichten heeft geplaatst. En dat is natuurlijk onze eigen uilenkanjer Francis!!